

[Undervisningsministeren.]

Forskel. Men i København er Stillingen den, at vi har fire Seminarier, vi har Femmers Seminarium, Zahles Seminarium, Blaagaards Seminarium og K. F. U. M.s Seminarium. Her er kun Tale om at nedlægge de to, nemlig Blaagaards og Femmers. Saa vidt jeg ved, er 4 minus 2 lig 2, er det ikke rigtigt? Er det ikke rigtigt? spørger jeg det ærede Medlem Hr. Vesterager. Det er vist rigtigt, at 4 minus 2 er 2. Der kommer et til, jeg føjer et til. Der kommer et til, siger det ærede Medlem Hr. Vesterager: Jonstrup Seminarium flyttes til København. Det er altsaa plus 1. Det er altsaa 2 plus 1, og det er, saa vidt jeg ved, 3, ikke sandt? Vi har i Forvejen 4, herefterdags skal der kun være 3. Saa vidt jeg har lært min lille Tabel, er 4 minus 1 lig 3. Saa er 3 lig 4 minus 1.

Det vil med andre Ord sige — og det synes ikke at være gaaet op for det ærede Medlem Hr. Vesterager og kun at dæmre svagt for det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen —, at der er den overmaade Forskel, at Ribe beholder, hvad det har — 1 lig 1 —, men at i København mister man et. Derfor er der ingen Logik i at spørge, hvilket Borgersind Københavns kommunale Myndigheder maatte vise for at miste et, og sammenligne det med Ribe, der vil ofre noget for at bevare det, de har, og intet miste.

Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen ankede over, at der i § 2 staar, at denne nye Ordning med Haderslev Studenterseminarium skal ske saaledes, at de nærmere Betingelser i saa Henseende fastsættes af Undervisningsministeren, og mente, der skulde tilføjes: Efter Forhandling med Seminarieudvalget. Det ærede Medlem kan jo bare se efter i Bemærkningerne til § 2, hvor der udtrykkelig staar:

„De nærmere Regler herom vil blive fastsat af Undervisningsministeren efter Forhandling med det ved Seminarieloven af 15. April 1930 § 4 nedsatte raadgivende Udvalg.“

Man plejer ikke at sætte den Slags Bestemmelser, der følger af en tidligere Lov, ind i en Paragraf i et nyt Lovforslag; men der staar udtrykkelig henvist til det i Bemærkningerne, saa jeg har aldeles ikke tænkt at gaa uden om Seminarieudvalget. Det kunde det ærede Medlem have læst sig til, han behøvede ikke at spørge mig om det, men det gør jo ingenting, og nu har jeg ogsaa svaret.

Det ærede Medlem var betænkelig ved den stærke Lagdeling, som han kaldte det, mellem Lærerne, der vilde komme ved Oprettelsen af et særligt Studentersemi-

narium i Haderslev. Det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen har allerede svaret derpaa, i Virkeligheden ganske fyldestgørende. Dette foreslaas jo — ligesom hele Lovforslaget med Nedlæggelse af 3 Seminarier — efter en næsten enstemmig Indstilling fra det nedsatte Udvalg — hvor ogsaa Seminarierne, baade Stats- og Privatseminarierne, var repræsenteret — for Nedlæggelsens Vedkommende med 7 af 8 Stemmer, deriblandt ogsaa en Privatseminarieforstander — det gjorde jeg Rede for ved Forelæggelsen, og det fremgaar af det Bilag, der følger Lovforslaget, nemlig Arbejdsløshedsudvalgets Indstilling — for dette Spørgsmaals Vedkommende, et særligt Studenterseminarium, enstemmigt, alle 8 Stemmer. Og blandt de 8, der har været med til at indstille denne Ordning, er ogsaa Formanden for Danmarks Lærerforening, saa jeg tror, jeg har god saglig Støtte bag mig.

Til det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen vil jeg sige: Jeg har ikke fra hans eller fra hans Meningsfællers Side gennem Aarene hørt nogen Kritik imod, at vi i Privatseminarierne har haft den Ordning — det har vi jo nemlig haft her i København ved Zahles Seminarium, der har vi haft en særlig Studenterafdeling. Jeg har ikke hørt Tale om fra den Side, at det var noget saa slemt, at det medførte en Lagdeling blandt Lærerne. De skal frem til det samme Maal, de skal underkastes den samme Eksamen — det er der saa udmærket gjort Rede for af det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen, at jeg ikke behøver at gentage det. En Seminarist er en Seminarist, enten han har nøjedes med 3 Aar — hvad han kun kommer til, fordi han har en saadan Uddannelse i Forvejen, at han kan nøjes med 3 Aar —, eller han har brugt 4 Aar. De er Seminarister og lige værdige, lige skikkede til at gaa ind i Folkeskolen.

Naar jeg har foreslaaet denne Bestemmelse, er det, fordi det er en naturligere Ordning og en økonomisk Ordning. Men her gælder det altsaa ogsaa, at hver Gang jeg kommer med Forslag om en mere økonomisk Ordning, en Besparelse, ja, saa er Betænkelighederne legio.

Det ærede Medlem kom nu ind paa det, han kaldte en Sigtning til Mellemskolen. Jeg har ogsaa selv brugt det Udtryk. Det er jo kun for de tre storkøbenhavnske Kommuner, hvor der efter Initiativ af de tre Kommunalbestyrelser med Medvirkning fra Ministerium og Skoleinspektion er naaet en Overenskomst, som der er fuldkommen